۱۲۸۶

مجموعهٔ رسائل

میرزا احمد رضوی

۱۹۲

بسم الله الرحمن الرحیم

این کتاب در تاریخ فروردین ۱۳۷۲ از سوی

رهبر معظم انقلاب اسلامی

حضرت آیة الله العظمی خامنه‌ای ایده الله

بصورت امانی به کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

منتقل گردید.

میکرو فیلم تهیه شد

آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

نام کتاب نزهة اثنی عشریه رد تحفه اثنی عشریه

مؤلف متن میرزا محمد دهلوی محشی

شارح مترجم خط سید نجفی صفوی

تاریخ تحریر ۱۲۵۸ نوع خط نستعلیق تعداد سطر ۱۵ سطر

جزء کتب کلام زبان فارسی عدد اوراق ۹۶ صفحه

طول ۲۱ عرض ۱۳/۵ شماره عمومی ۱۸۹۷۴

وقفی / خریداری تاریخ وقف / خریداری فروردین ۱۳۷۲

ملاحظات صفحات اول و آخر افتاده ...

حاوی ۴ رساله

۱۸۹۷۵ ۱۸۹۷۶ ۱۸۹۷۷

بازبین شد ۳۷۱ ش

امانی ... ۱۳

۱۸۹۷۴

۱۳۷۲/۱۲/۲۴

مسکلام جناب علیین مقام سند الحکماء والمتکلمین قدوة الفضلاء والمتورعین
جامع معقول ومنقول حاوی فروع واصول اوحد دهره وفرید عصره علامه
المتبحر الفهامه حامی دین محمدیه مروج ملت مرتضویه محیی مراسم [illegible]
مولانا الافخم استادنا الاعظم المتوقد الاوحد المؤید من الله الصمد طاب
ثراه وجعل الجنة مثواه رد او نقضا علی الکید الثامن من باب
المکاید تحفه الاثنا عشریه لمحقق العلماء الفرقه السنیه بل من العلماء المتعصبین
من مذاهب الحنفیه والشافعیه والمالکیه والحنبلیه سلالة الدودمان العمریه
حافظ حلیم عرف شاه عبد العزیز الدهلوی علیه ما علیه

بسم الله الرحمن الرحیم

راقم گوید وبالله التوفیق فاضل ناصب بحث مناظره ماسحین وغاسلین
را که حکم تعارض دو قراءت متواتره باقتدا وتاسی قاضی نور الله شوشتری
قدس سره مصدر نموده وانچه مقدمه متفق علیه اصول فقه فریقین است لیکن
حق آنست که وجوهیکه اکثر علمای عامه در تطبیق این دو قراءت ارتکاب
فرموده اند در نهایت تکلف است وانچه فاضل سامر در توجیه کلام سلف
وتزییف ماسحین ذکر نموده منحرف از جادهٔ صحت واستقامت است بیانش

طریق اجمال آنست که در آیه وضو یعنی آیه کریمه یا ایها الذین امنوا اذا
قمتم الی الصلوة فاغسلوا وجوهکم وایدیکم الی
المرافق وامسحوا برؤسکم وارجلکم الی الکعبین
از قول او سبحانه وارجلکم قراءت نصب وجر هر دو باجماع
فریقین بصحت وتواتر رسیده بلکه قراء درین باب متساوی
ومتناصف اند پس کسائی ونافع وابن عامر وحفص عاصم
به نصب لام ارجلکم قراءت نموده اند وحمزه وابن کثیر و
ابو عمرو وابو بکر وعاصم بجر آن ماسحین قراءت نصب انرا
عطف بر محل رؤس کرده اند چه آن در محل نصب است زیرا که
در معنی مفعول به واقع شده وعطف بر محل در کلام عرب
در نظم ونثر شایع وذایع است ونزد کافهٔ نحات مقبول
اما قراءت جر پس ماسحین را حاجتی در توجیه آن نیست چه
ظهور آن در دلالت بر مسح مستغنی از بیان است وغاسلین
در توجیه هر دو قراءت چند وجه گفته اند بعضی قایل اند که
ارجلکم بر رؤسکم که در جمله سابقه ذکر یافته معطوف نیست

کتبخانه ناصریه لکهنؤ ۷۸۶

رساله تصنیف سید ... قاضی مرحوم

طهارت شمرده‌اند و بعضی از ایشان تشنیعی بلندتر از این ساز کرده
نام خود را بدین زمزمه بلند آوازه ساخته که بوی بسیاری از آن شوره که تعفنش
بود العیاذ بالله من هذا القول الفاسد التشنیع نجس بود لیکن بسیر
معفو بود سبحان الله چه مزخرفهای گران است که آسمان از ثقل آن
میدرد بکمال بیباکی و بیحیایی در کتب فقهیهٔ خود که بنای تنقیح
دین و ایمان است مینویسند و با این همه دعوی اسلام میکنند نزد
حنفیه اگر جامه و بدن مصلی از نجاست غلیظه مانند گوه آدمی و سگ
و گربه وقت وضو حیض و نفاس و نظایر آن آلوده باشد خللی در
نماز نمیکنند هرگاه نجاست بقدر درهم که کف دست است باشد و بعضی
از علمای ایشان گفته اند که در نجاستی که جرم داشته باشد بوزن
درهم معفو است و در نجاستیکه جرم نباشد بقدر مساحت آن
نیز نزد مالک طهارت ثوب مصلی و مکان الصلاة شرط نیست و نماز با نجاست — بیک روایت هم
این امور غلیظه در کتاب ترجمة الملة فرموده والثانیة لهم
مطلقا مع النجاسة و ان کان عالما عامدا و این احکام صریح
مخالف حکم قرآنی است قوله تعالی و ثیابک فطهر حکم بطهارت